

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 14 päivänä elokuuta 2014

616/2014

Laki

talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2014

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain (599/2010) 1 §, 9 §:n 1 ja 4 momentti, 13 §:n 1 momentti, 17 §:n 1 momentti sekä 18, 19, 21—23, 38 ja 39 §, sellaisina kuin niistä ovat 1 § laissa 425/2013 ja 21 § osaksi laissa 1359/2010, sekä

lisätään 17 §:ään uusi 3 momentti, lakiin uusi 21 a ja 21 b § sekä 32 §:ään uusi 6 momentti seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Tässä laissa säädetään talletuspankkien yhteenliittymän (*yhteenliittymä*) keskusyhteisönä toimivan osuuskunnan (*keskusyhteisö*) sekä keskusyhteisön jäsenenä olevan talletuspankin ja muun luottolaitoksen (*jäsenluottolaitos*) sekä yhteenliittymään kuuluvien muiden yritysten toiminnalle asetettavista vaatimuksista. Keskusyhteisöön sovelletaan osuuskuntalakia (421/2013) ja jäsenluottolaitokseen luottolaitostoiminnasta annettua lakia (610/2014), jollei tästä laista muuta johdu.

9 §

Tilinpäätös ja tilintarkastus

Keskusyhteisön tilinpäätöksen ja konsernitilinpäätöksen laatimisessa sekä tilintarkastuksessa noudatetaan luottolaitostoiminnasta

annetun lain säännöksiä. Jäsenluottolaitokseen ei sovelleta, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 12 §:ssä säädetään osavuosikatsauksesta ja vuosikatsauksesta.

Keskusyhteisön jäsenluottolaitoksen on pidettävä jäljennös 2 momentissa tarkoitettusta tilinpäätöksestä jokaisen nähtävänä ja annettava siitä jäljennöksiä noudattaen, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 11 §:n 2 ja 4 momentissa säädetään. Keskusyhteisöstä ja jäsenluottolaitoksista ja niiden tytäryrityksistä on laadittava yhdistelty osavuosikatsaus ja vuosikatsaus noudattaen soveltuvin osin, mitä 2 momentissa ja luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 12 §:ssä säädetään. Keskusyhteisön jäsenluottolaitoksen on annettava jokaiselle sitä pyytävälle jäljennös yhdistellystä osavuosikatsauksesta niin kuin luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 11 §:ssä säädetään.

HE 39/2014
TaVM 6/2014
EV 62/2014

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU (32013L0036); EUVL N:o L 176, 27.6.2013, s. 338-436
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013 (32013R0575); EUVL N:o L 176, 27.6.2013, s. 1-337

13 §

Toimiluvan myöntämisen edellytykset

Toimilupa on myönnettävä, jos saadun selvityksen perusteella voidaan varmistua, että keskusyhteisö ja muut yhteenliittymään kuuluvat yritykset täyttävät niiden toiminnalle tässä laissa asetetut vaatimukset ja koko yhteenliittymä sen taloudelliselle asemalle tässä laissa asetetut vaatimukset ja että keskusyhteisöä johdetaan ammattitaitoisesti sekä terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti.

17 §

Yhteenliittymän ohjaus

Keskusyhteisö ohjaa yhteenliittymän toimintaa. Keskusyhteisöllä on oltava ohjeet yhteenliittymään kuuluville yrityksille niiden maksuvalmiuden ja vakavaraisuuden turvaamiseksi tarvittavista laadullisista vaatimuksista ja niiden riskien hallinnasta, luotettavasta hallinnosta ja sisäisestä valvonnasta sekä yhtenäisten tilinpäätösperiaatteiden noudattamisesta yhteenliittymän yhdistellyn tilinpäätöksen laatimisessa. Tässä pykälässä tarkoitetuissa ohjeissa on otettava huomioon, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 7—9 ja 12 luvussa säädetään. Siltä osin kuin tässä pykälässä tarkoitettuja ohjeita sovelletaan jäsenluottolaitokseen, johon sovelletaan 21 ja 21 a §:ssä tarkoitettuja poikkeuksia, ohjeet on Finanssivalvonnan etukäteen hyväksyttävä. Keskusyhteisö voi lisäksi säännöissään määrättyllä tavalla vahvistaa jäsenluottolaitoksille yleisiä toimintaperiaatteita noudatettaviksi näiden yhteenliittymän kanalta merkittävässä toiminnassa.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitettujen ohjeiden tarkemmasta sisällöstä.

18 §

Yleissäännös yhteenliittymään kuuluvien yritysten hallinnosta ja ohjauksesta

Yhteenliittymään kuuluva yritys ei saa toi-

minnassaan ottaa niin suurta riskiä, että siitä aiheutuu olennaista vaaraa yhteenliittymään kuuluvien yritysten yhdistellylle vakavaraisuudelle tai maksuvalmiudelle. Keskusyhteisöllä on oltava yhteenliittymän tehokkaan riskienhallinnan mahdollistava luotettava hallinto sekä yhteenliittymän toimintaan nähden riittävä sisäinen valvonta ja riittävät riskienhallintajärjestelmät. Keskusyhteisön on täytettävä luottolaitostoiminnasta annetun lain 7—9 luvussa konsolidointiryhmän emoyritykselle asetetut vaatimukset.

19 §

Yhteenliittymän taloudellista asemaa koskevat vaatimukset

Yhteenliittymään kuuluvilla yrityksillä on oltava omia varoja yhteensä vähintään luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 1 §:ssä tarkoitettu määrä. Tässä momentissa tarkoitettu määrä lasketaan noudattaen, mitä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013, jäljempänä *EU:n vakavaraisuusasetus*, säädetään konsolidoitujen omien varojen määrän laskemisesta, jollei 2 ja 3 momentista muuta johdu.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua vaatimusta laskettaessa yhteenliittymän omista varoista vähennetään jäsenluottolaitoksen tai sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen liikkeeseen laskemat pääomatodistukset ja muut omanpääomanetoiset erät, jotka on merkinnyt luottolaitostoiminnasta annetun lain 13 luvussa tarkoitettu vakuusrahasto, jonka jäsen jäsenluottolaitos on.

Vakuutusyhtiöön, joka ei merkittävässä määrin harjoita muuta liiketoimintaa kuin luottovakuutusten myöntämistä yhteenliittymän jäsenluottolaitoksille, sovelletaan tätä pykälää laskettaessa yhteenliittymän omien varojen määrää. Tällaisen vakuutusyhtiön taositusmäärä rinnastetaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 62 artiklassa tarkoitettuihin eriin. Muilta osin tällaisen vakuutusyhtiön omiin varoihin ja omien varojen vähimmäismäärän laskemiseen sovelletaan, mitä mainitussa asetuksessa säädetään.

Yhteenliittymään sovelletaan muilta osin, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa ja luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 ja 11 luvussa säädetään luottolaitoksen konsolidoidulle taloudelliselle asemalle asetettavista vaatimuksista, taloudellista asemaa koskevien konsolidoitujen tietojen ilmoittamisesta ja konsolidoidusta valvonnasta.

Mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa ja luottolaitostoiminnasta annetussa laissa säädetään emoyrityksestä, sovelletaan keskusyhteisöön, ja mitä niissä säädetään tytäryrityksistä, sovelletaan soveltuvin osin yhteenliittymään kuuluihin muihin yrityksiin, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset tämän pykälän täytäntöönpanosta.

21 §

Jäsenluottolaitoksen omien varojen määrä

Finanssivalvonta voi antaa keskusyhteisölle luvan päättää, että sen jäsenluottolaitokseen voidaan jättää soveltamatta, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvussa sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen 2—4 osassa säädetään luottolaitoksen omien varojen määrälle asetettavista vaatimuksista. Finanssivalvonnan on annettava tässä momentissa tarkoitettu lupa, jos keskusyhteisö täyttää sille 17 §:ssä ja sen nojalla annetuissa Finanssivalvonnan määräyksissä asetetut vaatimukset.

Keskusyhteisö ei saa myöntää 1 momentissa tarkoitettua poikkeusta jäsenluottolaitokselle, jos tämä on merkittävästi tai toistuvasti laiminlyönyt noudattaa keskusyhteisön antamia 17 §:ssä tarkoitettuja ohjeita taikka jäsenluottolaitokselle 23 §:ssä säädettyjä tai Finanssivalvonnan mainitun pykälän nojalla antaman luvan mukaisia velvollisuuksia.

Keskusyhteisö voi myöntää 1 momentissa tarkoitettua poikkeuksen enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Keskusyhteisön on omasta aloitteestaan tai Finanssivalvonnan vaatimuksesta peruutettava poikkeus tai rajoitettava sitä, jos jäsenluottolaitos merkittävästi tai toistuvasti laiminlyö noudattaa keskusyhteisön 17 §:n nojalla antamia ohjeita.

Jäsenluottolaitoksella, johon sovelletaan 1 momenttia, on oltava omia varoja vähintään

määrä, joka vastaa 80 prosenttia luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 1 §:ssä tarkoitettujen omien varojen vaatimusten yhteenlasketusta määrästä.

Jos jäsenluottolaitokseen sovelletaan 1 momenttia, EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 osassa tarkoitetun asiakasriskin määrä ei saa olla suurempi kuin 40 prosenttia luottolaitoksen omien varojen määrästä. Jos asiakasyhteisö on luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, asiakasriski ei saa olla suurempi kuin 40 prosenttia luottolaitoksen omien varojen määrästä taikka, jos tämä määrä on pienempi kuin 240 miljoonaa euroa, suurempi kuin luottolaitoksen sisäisesti vahvistama määrä, joka ei saa olla suurempi kuin 240 miljoonaa euroa eikä suurempi kuin 100 prosenttia luottolaitoksen omien varojen määrästä. Finanssivalvonta voi erityisestä syystä myöntää luottolaitokselle luvan poiketa viimeksi mainitusta rajasta. Luottolaitokseen tai sijoituspalveluyritykseen kohdistuvalla asiakasriskillä tarkoitetaan tätä momenttia sovellettaessa myös sellaiseen asiakaskokonaisuuteen kohdistuvaa asiakasriskiä, johon kuuluu vähintään yksi luottolaitos tai sijoituspalveluyritys. Tätä momenttia sovellettaessa asiakaskokonaisuuteen kuuluvien muiden asiakkaiden kuin luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten yhteenlaskettu asiakasriski ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin 40 prosenttia luottolaitoksen omien varojen määrästä. Tämän momentin mukaisen rajoituksen laskemiseen sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 11 §:n 3 momenttia. Mitä viimeksi mainitussa lainkohdassa säädetään luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaan yritykseen kohdistuvista asiakasriskeistä, sovelletaan myös asiakasriskeihin, jotka kohdistuvat jäsenluottolaitoksen kanssa samaan yhteenliittymään kuuluvaan yritykseen. Jäsenluottolaitoksen asiakasriskiin, joka perustuu yhteenliittymään kuuluvien jäsenluottolaitosten maksuvalmiuden keskitettyyn hoitamiseen, saadaan keskusyhteisön suostumuksella jättää kokonaan tai osittain soveltamatta suuria asiakasriskejä koskevia rajoituksia. Keskusyhteisön suostumukseen sovelletaan, mitä 2 ja 3 momentissa säädetään.

Jos jäsenluottolaitokseen sovelletaan 1 momenttia, jäsenluottolaitos ei saa sijoittaa EU:n

vakavaraisuusasetuksen 89 artiklassa tarkoitettuihin sijoituksiin enempää kuin määrän, joka vastaa 25 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Jäsenluottolaitoksella saa olla 1 momentissa tarkoitettuja sijoituksia yhteensä enintään määrä, joka vastaa 75 prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

Finanssivalvonta voi keskusyhteisön hakemuksesta erityisestä syystä antaa luvan poiketa kokonaan tai osittain 4—6 momentissa säädetyistä rajoituksista.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään jäsenluottolaitoksen taloudelliselle asemalle asetettavista vaatimuksista, sovelletaan myös vastaaviin jäsenluottolaitosta koskeviin konsolidoituihin vaatimuksiin.

21 a §

Jäsenluottolaitoksen maksuvalmius

Finanssivalvonta voi antaa keskusyhteisölle luvan päättää, että sen jäsenluottolaitokseen ei sovelleta, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksen 6 osassa ja sen nojalla annetuissa Euroopan unionin säädöksissä säädetään luottolaitoksen maksuvalmiudelle asetettavista vaatimuksista.

Finanssivalvonnan on annettava 1 momentissa tarkoitettu lupa, jos keskusyhteisö täyttää sille 17 §:ssä ja sen nojalla annetuissa Finanssivalvonnan määräyksissä asetetut vaatimukset ja yhteenliittymään kuuluvien yritysten EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettujen maksuvalmiusvaatimusten kattamiseksi käytettävissä olevat varat ovat riittävässä laajuudessa välittömästi siirrettävissä sellaiselle jäsenluottolaitokselle, joka ei kykene suoriutumaan velvoitteistaan.

Keskusyhteisö ei saa myöntää 1 momentissa tarkoitettua poikkeusta jäsenluottolaitokselle, joka laiminlyö noudattaa keskusyhteisön antamia 17 §:ssä tarkoitettuja ohjeita taikka sille 23 §:ssä säädettyjä tai Finanssivalvonnan mainitun pykälän nojalla antaman luvan mukaisia velvollisuuksia eikä laiminlyönti ole vähäinen.

Keskusyhteisö voi myöntää 1 momentissa tarkoitettua poikkeuksen enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Keskusyhteisön on omasta aloitteestaan tai Finanssivalvonnan vaatimuksesta peruutettava poikkeus tai ra-

joitettava sitä, jos jäsenluottolaitos merkittävästi tai toistuvasti laiminlyö noudattaa keskusyhteisön 17 §:n nojalla antamia ohjeita.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään jäsenluottolaitoksen taloudelliselle asemalle asetettavista vaatimuksista, sovelletaan myös vastaaviin jäsenluottolaitosta koskeviin konsolidoituihin vaatimuksiin.

21 b §

Jäsenluottolaitoksen taloudellista asemaa koskevien tietojen julkistamisvelvollisuus

Jäsenluottolaitokseen ei sovelleta EU:n vakavaraisuusasetuksen 8 osaa. Jäsenluottolaitoksen on kuitenkin julkistettava EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesti vähintään:

1) tieto siitä, että jäsenluottolaitos kuuluu talletuspankkien yhteenliittymään;

2) tieto siitä, minkä keskusyhteisön tilinpäätökseen yhteenliittymän vakavaraisuutta koskevat tiedot sisältyvät;

3) määrä, jolla omien varojen vähimmäismäärä alittaa kunkin 21 §:ssä tarkoitetun luottolaitostoiminnasta annetun lain mukaisen omien varojen vaatimuksen sekä muut tiedot 21 ja 21 a §:ssä tarkoitettujen poikkeusten soveltamisesta jäsenluottolaitokseen.

Finanssivalvonta voi antaa keskusyhteisölle luvan päättää, että sen jäsenluottolaitokseen ei sovelleta, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksen 409 artiklassa säädetään luottolaitoksen siirrettyä luottoriskiä koskevien tietojen julkistamisesta. Finanssivalvonnan on annettava tässä momentissa tarkoitettu lupa, jos keskusyhteisö täyttää sille 17 §:ssä ja sen nojalla annetuissa Finanssivalvonnan määräyksissä asetetut vaatimukset.

Keskusyhteisö ei saa myöntää 2 momentissa tarkoitettua poikkeusta jäsenluottolaitokselle, joka on merkittävästi tai toistuvasti laiminlyönyt noudattaa keskusyhteisön antamia 17 §:ssä tarkoitettuja ohjeita taikka jäsenluottolaitokselle 23 §:ssä säädettyjä tai Finanssivalvonnan mainitun pykälän nojalla antaman luvan mukaisia velvollisuuksia.

Keskusyhteisö voi myöntää 2 momentissa tarkoitettua poikkeuksen enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Keskusyhteisön on omasta aloitteestaan tai Finanssivalvonnan vaatimuksesta peruutettava poikkeus tai ra-

joitettava sitä, jos jäsenluottolaitos merkittävästi tai toistuvasti laiminlyö noudattaa keskusyhteisön 17 §:n nojalla antamia ohjeita.

22 §

Eräiden luottolaitostoinnasta annetun lain säännösten soveltaminen

Jäsenluottolaitoksen on ilmoitettava luottolaitostoinnasta annetun lain 11 luvun 1 §:ssä tarkoitetut tiedot Finanssivalvonnan sijasta keskusyhteisölle niin kuin mainitussa pykälässä säädetään, jollei Finanssivalvonta erikseen toisin päätä.

Keskusyhteisön on laadittava luottolaitostoinnasta annetun lain 11 luvun 2 §:ssä tarkoitettu arvio siitä, täyttävätkö jäsenluottolaitokset niiden taloudelliselle asemalle tässä luvussa asetetut vaatimukset.

23 §

Yhteenliittymään kuuluvan yrityksen riskienhallintaa koskevat poikkeukset

Finanssivalvonta voi antaa keskusyhteisölle luvan päättää, että sen jäsenluottolaitoksiin ja niiden konsolidointiryhmään kuuluviin yrityksiin jätetään soveltamatta kokonaan tai osittain, mitä luottolaitostoinnasta annetun lain 9 luvussa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen riskien laadullisesta hallinnasta. Finanssivalvonnan on annettava tässä momentissa tarkoitettu lupa, jos keskusyhteisö täyttää sille 17 §:ssä ja sen nojalla annetuissa Finanssivalvonnan määräyksissä asetetut vaatimukset.

Keskusyhteisö ei saa myöntää 1 momentissa tarkoitettua poikkeusta jäsenluottolaitokselle, joka on merkittävästi tai toistuvasti laiminlyönyt noudattaa keskusyhteisön antamia 17 §:ssä tarkoitettuja ohjeita taikka jäsenluottolaitokselle 23 §:ssä säädettyjä tai Finanssivalvonnan mainitun pykälän nojalla antaman luvan mukaisia velvollisuuksia.

Keskusyhteisö voi myöntää 1 momentissa tarkoitettua poikkeuksen enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Keskusyhteisön on omasta aloitteestaan tai Finanssivalvonnan vaatimuksesta peruutettava poikkeus tai ra-

joitettava sitä, jos jäsenluottolaitos merkittävästi tai toistuvasti laiminlyö noudattaa keskusyhteisön 17 §:n nojalla antamia ohjeita.

32 §

Yhteenliittymään kuuluvien yritysten valvonta

Finanssivalvonta hoitaa sille tässä ja muualla laissa säädettyjä tehtäviä, jollei luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annetusta neuvoston asetuksesta (EU) N:o 1024/2013 muuta johdu.

38 §

Salassapitovelvollisuus

Mitä luottolaitostoinnasta annetun lain 15 luvun 14 ja 15 §:ssä säädetään salassapitovelvollisuudesta ja oikeudesta luovuttaa tietoja luottolaitoksesta, sovelletaan myös keskusyhteisössä. Yhteenliittymään kuuluvat yritykset, vakuusrahasto, johon keskusyhteisön jäsenluottolaitokset kuuluvat, sekä jäsenluottolaitosten keskinäinen vakuutusyhtiö saavat lisäksi mainittujen pykälien estämättä antaa tietoja toisilleen. Tässä momentissa tarkoitettuja tietoja saa luovuttaa kuitenkin ainoastaan sille, jota koskee edellä mainituissa pykälissä säädetty tai sitä vastaava salassapitovelvollisuus.

39 §

Kanteen nostaminen talletuspankin lukuun

Keskusyhteisöllä on oikeus, jos se katsoo tallettajien edun sitä vaativan, nostaa vahingonkorvauskanne keskusyhteisön jäsenenä olevan talletuspankin lukuun luottolaitostoinnasta annetun lain 21 luvun 1 §:ssä tarkoitettua henkilöä tai yhteisöä vastaan.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä elokuuta 2014.

Keskusyhteisöllä, jolla tämän lain voimaan tullessa on toimilupa, on viimeistään kuuden kuukauden kuluttua lain voimaantulosta annettava 17 §:ssä tarkoitettut ohjeet yhteenliit-

tymään kuuluville yrityksille ja ilmoitettava ne Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonnan on viimeistään kuuden kuukauden kuluttua ilmoituksen vastaanottamisesta tehtävä 21, 21 a, 21 b ja 23 §:ssä tarkoitettu päätös. Jäsenluottolaitokseen sovelletaan 21 ja 23 §:ää sellaisina, kuin ne ovat tämän lain voimaantul-

lessa, siihen saakka, kun Finanssivalvonta on tehnyt tässä momentissa tarkoitettun päätöksen tai, jos keskusyhteisö ei ole tehnyt tässä momentissa tarkoitettua ilmoitusta momentissa säädetyssä määräajassa, määräajan päättymiseen saakka.

Helsingissä 8 päivänä elokuuta 2014

Tasavallan Presidentti
SAULI NIINISTÖ

Elinkeinoministeri *Jan Vapaavuori*